

[Peter Jørgensen.]

en sådan kontrol, men jeg mener alligevel, det må være muligt at gøre det på en eller anden måde.

Undervisningsministeren taler om studienævn i forbindelse med den rejste kritik. På den givne foranledning kan jeg kun sige, at jeg i hvert fald skal sørge for, at den kritik, der er rejst, og som er baggrunden for mit spørgsmål, bliver konkretiseret over for ministeren.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg skal blot gøre opmærksom på, at der netop i øjeblikket foregår forhandlinger om nyorganisering af universiteternes administration, af studienævne. De studerendes indflydelse i studienævn er en væsentlig ting, og disse overvejelser og forhandlinger vil være afsluttet ved de forskellige institutioner i løbet af foråret, hvorefter man vil kunne tage stilling til nye anordninger om styrelsen ved universiteterne. Men hvor man har studienævn — og det har man — vil det være naturligt, at de studerende rejser sådanne anker over for disse nævn, og at spørgsmålene, hvis de ikke klares dér, går videre til vedkommende institutions rektor, som er den, der har ansvaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Sigsgaard* til udenrigsministeren:

„Vil ministeren foranledige, at der ydes statslig dansk bistand til de nationale befrielsesfronter, der i Afrika kæmper mod Portugals undertrykkelse?“

Skriftlig begrundelse:

I de senere år er frihedskampen på det afrikanske kontinent blevet forstærket, og frihedsbevægelserne i portugisisk Guinea, Angola og Moçambique har i dag et stort behov for hjælp til opbygningen af det administrative apparat i de befriede områder. Man mangler sygehuse, skoler og de sociale institutioner, der skal danne ramme

om de frie stater, der skal skabes, når kolonitropperne er slået eller tvunget ud.

I portugisisk Guinea står frihedsbevægelsen Partio Africano da Independencia da Guine et Gabo Verde (PAIGC) i dag i den situation, at den skal administrere områder, der udgør over $\frac{2}{3}$ af de 36.125 km², der er landets samlede areal. I disse områder findes der i dag ingen sociale institutioner, skoler, sygehuse o.s.v., der kan betjene den nødstedte befolkning. PAIGC har taget initiativ til oprettelsen af et sygehus i Ziguinchor i Senegal, og man ligger inde med planer om oprettelsen af tilsvarende sygehuse og sociale institutioner i de befriede områder.

I Moçambique har befrielsesfronten, FRELIMO, efterhånden kontrol over meget store områder, hvor den har overtaget ansvaret for undervisning, socialforsorg m. v. Disse opgaver varetages af Moçambique-Institutet i Dar-es-Salaam, der blev grundlagt af FRELIMO i 1962. Instituttet har store økonomiske vanskeligheder, der er forøget efter mordet på organisationens præsident, dr. Mondlane.

På denne baggrund har dr. Mondlanes hustru, Janet Mondlane, efter hvad Politiken oplyste den 12. ds., ansøgt den danske regering om økonomisk bistand til instituttet.

NATO-fællesskabet med Portugal betyder vel, at der desværre ikke kan regnes med effektiv politisk støtte til afrikanske befrielsesfronter fra dansk side. Men man må håbe, at regeringen — på linje med den svenske regering — vil være med til at yde disse bevægelser den humanitære hjælp, der er nødvendig under befrielseskampen.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Sigsgaard: Under første behandling af finanslovsforslaget den 11. december 1968 sagde jeg — det kan læses i Folketingstidende 1968-69, sp. 2472 — at Danmark